Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Drachmann, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Drachmann, Clara Josephine FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1862-08-02)

Citation: Drachmann, Holger Henrik Herholdt: ”BREV TIL: Drachmann, Clara Josephine FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1862-08-02)”, i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel -Nordisk, s. 20. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-L0019918000000005.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Drachmann, Holger Henrik Herholdt, *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem,*

Fredensborgden 2den August 1862.

Kj ære Moder.

Jeg lovede Dig sidst da jeg skrev til Dig at sende Dig og Erna et lille Brev, idag indfrier jeg mit Løfte saameget snarere som det regner Skoemagerdrenge ned udenfor og jeg ikke vil vove mig ud uden Parapluye,s. 21thi Du kan jo nok huske at jeg lod den blive hjemme, hvilket jeg nu forresten fortryder saa meget mere som jeg vel neppe kan faae den ud til mig. Jeg tænker vel at Fader har faaet mit Brev og Du har altsaa hørt at jeg morer mig prægtigt herude og at jeg kommer meget hos Bournonvilles samt at jeg sætter Penge overstyr som det sig hør og bør, at jeg ogsaa maler og tegner, gaaer paa Jagt osv., altsaa følger gandske og aldeles hele min frie Natur, som herude ikke er hæmmet ved de Baand som Skolen, Byen, Vægterne om Natten og Politiet om Dagen paalægger mig derhjemme; vel har jeg saa ikke min „Familie“, min Fatter, Mutter og hele Halen i nedadstigende Potentser herude, hvilket jo rigtignok vilde sætte mig paa Lykkens Toppunkt, men Herregud vi stakkels syndige Sjæle hernede ere jo ikke bestemte til at tømme Lykkens Bæger uden Draabe for Draabe og endda blandet med saameget Hæmmende og Tæmmende — men stop jeg seer at jeg er kommen ind paa noget altfor poetisk Rørende. Du kunde let tvivle om det var din Sønneke Holger eller een eller anden vanddrikkende Leilighedspoet der sidder her og skriver til Dig. Du kan troe at Mimi og Hanne ere blevne nogle rigtige smaae Landløbere, ja du har vel nok faaet at vide af deres Breve hvorledes de ere fløjne omkring med Ulstrup og Louise; de vare herude forleden Dag, og Mygind og jeg var ude at fiske med dem, gamle Plum var ogsaa med og at vi fangede 19 Fisk kan jeg slet ikke blive klog paa thi vi holdt saadant et Comers i Baaden hele Tiden saa at man skulde synes at klogere Væsner end Aborrer kunde blive afskrækkede fra at bide paa Krogen; vi smed nemlig Æggeskaller, Anchowishoveder og Anchowishaler, Ølflasker, Propper osv overbord og Mimi og Hanne holdt et Comers med Plum, Plums Hat, Plums Pibe og Plums Lærke saaat de nær havde gjort ham gandske ør i Hovedet. Ja nu beklager jeg meget at jeg ikke kan skrive længer thi jeg skulde jo ogsaa have lidt til Ernas Brev, jeg vil da slutte med at hilse Dig mangegange fra den gode Tante Louise. Du maa endelig ogsaa hilse Fader fra hende; jeg havde nemlig glemt at bringe ham hendes Hilsen i mit Brev til ham, hils endelig Alle derhjemme og Dig selv fra

din hengivne Sønneke
Holger Drachmann.

Brevet er til Holgers Stedmoder, Clara Drachmann f. Sørensen, kun 10 Aar ældre end Holger, hvis egen Moder, Vilhelmine Dr. f. Stæhr, døde 1857 (se S. 10).